

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej v konaní o európskom zatýkacom rozkaze **na J. F.** prerokoval na neverejnom zasadnutí 16. decembra 2009 v Bratislave sťažnosť J. F., ktorú podal prostredníctvom obhajkyne JUDr. D. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19. novembra 2009, sp. zn. 3 Ntc 31/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., s poukazom na § 17 ods. 6 zák. č. 403/2004 Z.z. sťažnosť J. F. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove uznesením z 19. novembra 2009, sp. zn. 3Ntc 31/2009, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov zobral do väzby J. F..

Začiatok plynutia väzby stanovil na deň 18. novembra 2009 o 9.15 hod. a rozhodol, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Prešove.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o výsluchu sťažnosť J. F. (č.l. 25), ktorú následne prostredníctvom obhajkyne i písomne odôvodnil. Navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a vo veci rozhodol tak, že ho prepustí z väzby na slobodu. Je pravda, že bol viackrát súdne trestaný a v súčasnej dobe sú proti nemu podané dve obžaloby, ale len z tejto skutočnosti nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že pokiaľ by bol na slobode, skrýval by sa, alebo by ušiel. Súdu je známa jeho prechodná adresa, je zamestnaný, na všetky predvolania sa riadne a včas dostavuje. Pokiaľ mal vykonať skutky,

ktoré boli dôvodom na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu na území iného štátu, o tomto nemal vedomosť, nikto ho nekontaktoval.

Na základe sťažnosti, ktorá bola podaná v zákonnej lehote a oprávnenou osobou, sťažnostný súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove z 19. novembra 2009, sp. zn. 2KPt 116/2009, rozhodoval miestne príslušný súd (§ 17 ods. 2), keďže J. F. bol zadržaný v Bardejove, teda v obvode Krajského súdu Prešov.

Rozhodol v zákonnej lehote do 48 hodín od dodania zadržanej osoby (§ 17 ods. 1). J. F. bol zadržaný 18. novembra 2009 o 09.15 hod., návrh prokurátora na jeho vzatie do väzby bol súdu daný 19. novembra 2009 o 08.20 hod. a súd rozhodol 19. novembra 2009 o 11.15 hod.

Možno teda konštatovať, že formálne podmienky pre rozhodnutie o podanom návrhu boli splnené.

Podľa § 17 ods. 1 predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona pritom nie je viazaný. Ak súd nepostupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

V posudzovanom prípade krajský súd správne ustálil, že u zadržaného J. F. sa nejedná o trestné činy, ktoré sú uvedené v ustanovení § 4 ods. 8 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov, bolo potrebné preto skúmať, či sú u neho dané konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu, alebo ochranného opatrenia.

Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí podrobne rozviedol, ktoré konkrétne skutočnosti považoval za také, ktoré dôvodne vzbudzujú obavu zo správania sa zadržanej osoby uvedenej v ustanovení § 17 ods. 1. Ide o skutočnosti, že zadržaný v mieste trvalého bydliska nežije viac ako 12 rokov, do rozporu so zákonom sa dostal už deväť krát pre majetkovú trestnú činnosť, pri posudzovaní jeho dosažiteľnosti na adrese prechodného bydliska u jeho družky A. P. súd správne zohľadnil okolnosť, že zadržaný sa mal dopustiť aj majetkovej trestnej činnosti vo vzťahu k matke jeho družky, trestnú činnosť páchal aj na území Českej republiky, trestnej činnosti, z ktorej je dôvodne podozrivý, mal páchať v období rokov 2006 až 2009. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že tieto skutočnosti vo svojom súhrne reálne vzbudzujú obavu, že J. F. ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu, ktoré mu hrozí v Rakúskej republike, čím sú dané dôvody väzby.

Výrok o započítaní väzby zodpovedá zákonu. Začiatok plynutia väzby bol ustálený na čas, kedy bol J. F. zadržaný podľa § 15 zák. č. 403/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, teda kedy bola obmedzená jeho osobná sloboda.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť J. F. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná

V Bratislave 16. decembra 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová